

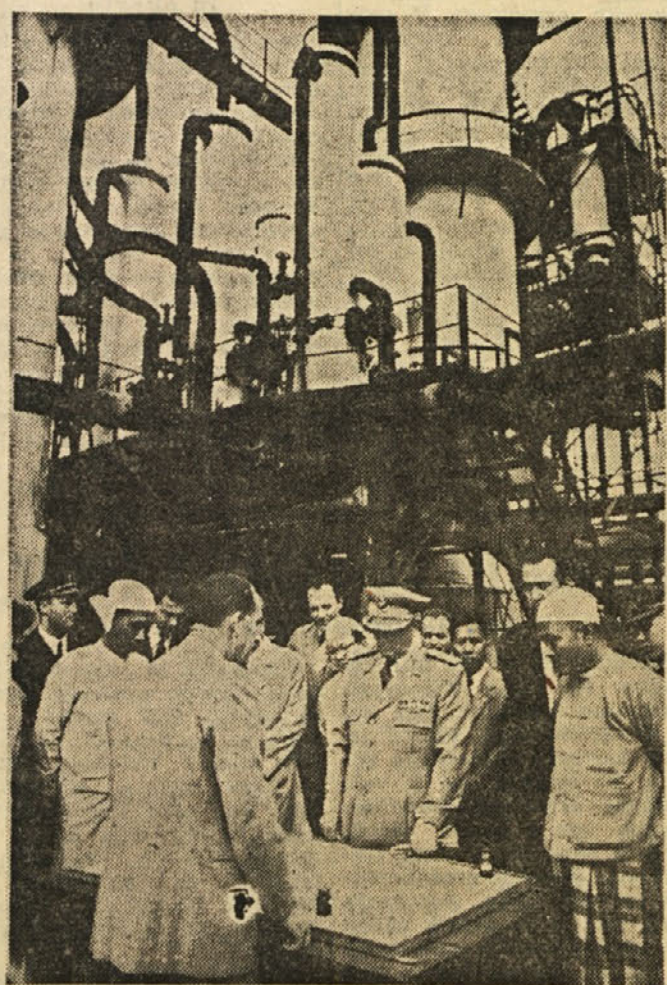
ZASAVSKI**vestnik**

LETO VIII. — Štev. 5

TRBOVLJE, 2. FEBRUARJA 1955

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZASAVJA

Izdaja Okrajni odbor Socialistične zveze delovnih ljudi v Trbovljah — Urejuje in odgovarja uredniški odbor. Odgovorni urednik: Stane Šušter. Tisk: Mariborska tiskarna v Mariboru — Naslov uredništva in uprave: »Zasavski vestnik«, Trbovlje I, uprava rudnika — Telefon št. 54 — Račun pri podružnici Narodne banke v Trbovljah 614-T-146 — List izhaja vsako sredo — Letna naročnina 400 din, polletna 200 din, četrtletna 100, mesečna 34 din — Posamezna številka 10 din — Rokopisi morajo biti v uredništvo najkasneje vsak petek dopoldne in se ne vračajo.

Tito v Burmi — V središču burmanske petrolejske industrije. Na desni premier U Nu

Dobro uspela komunska konferenca SZDL mesta Trbovlje

Akoravno se je konferenca začela z zamudo, vendar lahko trdimo, da je bila v zadnjem času to ena izmed najuspešnejših letnih skupščin Socialistične zveze na področju našega okraja. Dobra udeležba, skrbno sestavljena poročila in izbrana diskusija. Dvorana hotela »Turist« na Trgu revolucije je bila v torek, 25. januarja, polno zasadena. Na konferenci so se zbrali delegati vseh štirih rajonov ter vaških odborov SZDL na Kleku, Gabrskem, Čeah in Doboveu.

V svojem obširnem poročilu je predsednik SZDL mesta Trbovlje tov. Dušan Povše izbrano prikazal politični in gospodarski položaj v svetu in doma ter podrobno obravnaval tudi domače probleme. Ob tej priložnosti se je dotaknil sodelovanja Socialistične zveze pri graditvi komun, saj je SZDL zadnje čase kaj živo posegala v razprave o ustanavljanju komun. Prav tako je poudaril, da se Socialistična zveza v čedalje večji meri uveljavlja v naših družtvih in organizacijah ter je v tem pogledu napravila precejšen korak naprej.

V lokalni gospodarski dejavnosti zaznamujemo lep napredek, da omenimo ustanovitev in razširitev podjetja »Meha-

nika«, »Zlatarstva«, Kovinskih delavnic, Delavnic za cementne izdelke itd. Glede šolstva je predsednik omenil, da postajajo učilni prostori trboveljske gimnazije spričo naraščanja učence se mladine veliko premajhni in da bo treba rešiti to perečo vprašanje, prav tako bo potrebna izgradnja posebnega šolskega poslopja za učence z obširnega področja Sp. Trbovelj in Zasavja.

Iz organizacijskega poročila je razvideti skrb in prizadevnost SZDL v pogledu tesnejšega sodelovanja s članstvom. Dobra je nadalje povezava Socialistične zveze z družtv, ki jih je na področju trboveljske komunice 34 in 70 ostalih družbenih organizacij. Vse premalo pa je bila SZDL povezana z ljudsko oblastjo, zlasti pri organiziranju zborov volivcev. Tudi v sodelovanju z mladino ni bilo povsem zadovoljivega kontakta.

Socialistična zveza je preteklo leto mnogo storila pri organiziranju proslave 100-letnice trboveljske občine, prav tako za udeležbo slovesnosti na Ostrožnem, za počastitev 20-letnice lista »Ljudska pravica«, za praznovanje 10-letnega jubileja I. zasedanja SNOS v Črnomlju. Na vse te slovesnosti je SZDL mesta Trbovlje poslala svoje delegacije, slavnosti na Ostrožnem pa se je udeležilo 6000 članov SZDL iz Trbovelj.

Članstvo Socialistične zveze je pokazalo veliko zanimanje za družbeno upravljanje naših šol in za sestavo šolskih svetov — v prejšnjem letu pa je SZDL nadzirala obisk otrok v naših kinematografih. Za naše najmlajše je najnuj, da jim pripravimo v Trbovljah centralno otroško igrišče; organizacija je sklenila, da se bo še letos lotila rešitve tega vprašanja.

V plačevanju članarine je najboljši vaški odbor SZDL Dobovec, kjer dosega povprečna mesečna članarina 8 din, najslabši v tem pogledu pa je rajon Trbovlje-Center, kjer da članarina le 5,20 din ož. v vaškem odboru Čeah (5 din).

Diskusija je bila plodna in uspešna. Številni delegati so v njej poudarjali potrebo večje ideološke izobrazbe članstva, potrebna je nadalje tesnejša povezava s sindikati in ostalimi družbenimi organizacijami. Zene so v diskusiji predlagale, da bi v Trbovljah ustanovili še en otroški vrtec, če ne dva, in to vsaj na sektorju Zasavja in na Dobrni. — V diskusiji je bil govor tudi o potrebi prirejanja debatnih večerov, potrebno je prav tako, da SZDL izvrši svoje sklepe, t. j. da stori vse potrebno, da razbremenimo ženo v gospodinskem delu in da prične delati Biro za napredek gospodinjstva.

Nujno je, da za celotne Trbovlje postavimo odbor Ljudske univerze, ki naj izdela svoj delovni program, nato pa naj organizira predavanja po rajonih in vaških odborih. SZDL naj poskrbi, da še letos prične mo z gradnjo centralnega otroškega igrišča, da se takoj loti formiranja KSS in da že sedaj prične zbirati delovni kader za veliki Delavski dom, ki je v izgradnji v Trbovljah, da ne bo ostala ta reprezentančna stavba, ko bo končana, brez nujno potrebnih strokovnih kadrov za različne veje kulturno-prosvetne dejavnosti.

Te in še druge sklepe so sprejeli na konferenci SZDL Trbovlje po izvolitvi novega odbora. Sklepe pa bo mogoče izvršiti le tedaj, če bo vsak član Socialistične zveze v celoti izpolnil svoje dolžnosti do družbe.

Zaključek I. polletja na kovinarski šoli STT v Trbovljah

Strojna tovarna v Trbovljah (STT), ki se je v povojnih letih razvila v veliko podjetje, ima v svojem sestavu tudi kovinarsko šolo, ki vzgaja svoj strokovni tečaj za tovarno. Šola ima tri razrede s 6 oddelki ter je po osvojitvi že vzgojila precej strokovnega kadra, kar je sestav tovarniškega kolektiva znatno pomladilo.

Letos so se ob zaključku prvega šolskega polletja zbrali v dvorani hotela »Turist« na Vodah vsi učenci, njihovi starši, predavatelji in predstavniki ljudske oblasti k zaključni prireditvi.

Sekretar STT tov. Ivan Nard je v lepem nagovoru prikazal uspehe te šole ter predvsem opozoril na kvaliteto na-

šega bodočega kovinarskega kadra. — Lastni tamburaški zbor je v naslednjem zaigral več glasbenih del, nekaj učencev pa je odigralo še enodejanko »Kdo trka«, veseloigro iz dni po naši osvoboditvi, nadvse zadovoljivo. Tudi ostale točke sporeda prireditve so pokazale, da učenci poleg strokovnega učenja delujejo tudi na kulturnem in političnem področju.

Po uspelem sporodu je upravnik šole tov. Matko razdelil med učence denarna darila in spričevala, poleg tega pa so najboljše učence dobili še kovinarske priročnike. Upeti je, da bo šla šola tudi v bodoče po začetni poti še z večjim elanom ter tako pripravila lepo razvijajočemu se podjetju dober naraščaj.

V Radečah so izvolili odbor SZDL za področje svoje komun

Lepa, na novo preurejena dvorana »Svoboda« v Radečah je pred dnevi sprejela delegate SZDL iz Radeč, Loke, Razbora, Zidnega mosta. Dol pri Litiji in Podkumu. Od 78 delegatov, izvoljenih na občnih zbiorih osnovnih organizacij Socialistične zveze, se je komunske konference SZDL v Radečah udeležilo 75 odposlancev iz navedenih krajev, kot gost OK ZK Trbovlje pa je prišel na to zborovanje tov. Viktor Burkelje. Na področju komun Radeče deluje 19 vaških odborov Socialistične zveze, treba pa bo spričo sedanja števila članov SZDL skrbeti za intenziviranje dela in za ožjo povezavo organizacije s samimi volivci v teh krajih, kajti odstotek ljudi, ki na terenu radeške komunice niso še člani Socialistične zveze, je še vedno previsok; tako je v samih Radečah 700 volivcev, ki niso še včlanjeni v SZDL, v Loku 363, v Dolah pri Litiji 259 in v Podkumu 216. Nasprotno pa imamo na radeškem področju vaše odbore Socialistične zveze, kjer so volivci 100-odstotno organizirani v SZDL in sicer v vaškem odboru Goreljce, Zidani most, Veliko Širje in še drugod.

Na področju kulturno-prosvetne dejavnosti in pri raznih javnih delih je pa Socialistična zveza dosegla s svojimi člani kar lepe uspehe, tako a. pr. pri Gasilskem domu v Radečah, preurejenj prosvetni dvorani v Vrhovem, gasilskem in kulturnem domu v Dolah pri Litiji, elektrifikaciji Podkuma, gradnji tamkajšnjega kulturnega doma in še drugih delih občine korist. Med drugim je n. pr. KZ Radeče kupila kinoprojektor za ozki film, s katerim bo ta kmetijska zadruga skupno s SZDL radeške komunice lahko precej storila za vzgojo in izobrazbo ljudi tudi izven Radeč, po naših podeželskih krajih in vaseh.

Kakor je v Radečah razgibano kulturno-prosvetno delo, je opaziti razmah te dejavnosti tudi na vasi, pa naj se bodo to Dale pri Litiji in Podkumu, ali pa Jagnjenica Vrhovo ali Loka.

Velika bo naloga novega odbora SZDL komunice Radeče, če hoče kulturno življenje na naši vasi razviti in se s kulturno-prosvetno dejavnostjo približati smotom in namenu, ki so narokovali ustanovitvi komun, o čemer si marsikateri delegat še ni bil povsem na jasnem. Tov. Viktor Burkelje, član OK ZK Trbovlje, je zbranim predstavnikom osnovnih organizacij Socialistične zveze nazorno prikazal in obrazložil pomen ustanav-

ljanja komun, ki med drugim zasledujejo smoter, približati mesto vasi in podeželske kraje mestu. Vsi smo član velike socialistične države in med nami ne sme biti razločka; vsi moramo pomagati in delati, da uresničimo velike in svetle ideale socialističnega svetovnega nazora. Govornik se je nadalje dotaknil tudi vprašanja skupnosti komun in omenil, da bo sedež skupnosti naših zasavskih komun v Trbovljah.

Po izvolitvi novega 21-članskega odbora SZDL radeške komunice, v katerem so zastopani vsi kraji komunice, je občni zbor z zadovoljstvom sprejel sklepe

za nadaljnje delo, med katerimi je važen sklep vključiti v Socialistično zvezo vse volivce, ki stoji še ob strani in niso njeni člani, prav tako pa tudi, da se naša mesta še v večji meri povežejo z našo vasio in da ji pomagajo pri kulturno-prosvetnem delu, obogatijo knjižnice na naši vasi, pomagajo pri reševanju različnih gospodarskih vprašanj — in kar je tudi važno: Socialistična zveza bo še v večji meri skrbela za prireditve raznih tečajev in predavanj ter s takim in podobnim delom kulturno in politično prevzajala svoje članstvo, zlasti še na naši vasi.

Z delovanjem „Svobode“ v Zgornjih Trbovljah smo lahko zadovoljni

Ni še dolgo tega, ko so se zbrali v svojem Domu tudi člani »Svobode II« v Zgornjih Trbovljah k letnemu obračunu dela v družtvu. Poleg domačih gostov je prisostvoval občenemu zboru član Glavnega odbora »Zveze Svobod Slovenije« tov. Miha Berčič. Primerjajoč to skupščino z občnimi zbiori ostalih »Svobod« v kraju, smemo reči, da je bila najbolj obiskana in tudi sam potek skupščine obeta, da bo »Svoboda II« tudi v prihodnje brez posebnih težav izpolnjevala svoje poslanstvo, zlasti še, če bodo imeli vsi njeni člani stalno pred očmi geslo: »Nosilec kulture je delavski razred!«, kakor je bleščal napis na odr pred zbranim članstvom v dvorani njegovega lepega »Doma Svobode«.

Iz poročila, ki ga je podal predsednik družstva tov. Pavle Kovač, je videti, da društvo napreduje. Najbolj vidne uspehe je seveda dosegel pretečeno leto mešani pevski zbor družstva, ki šteje 70 aktivnih pevcev in pevki. Ta zbor je imel štiri samostojne koncerte, je sodeloval na vseh proslavah v kraju in nastopil tudi izven Trbovelj. Poleg pevskega zbora, ki je pod neutrudnim vodstvom prof. Penikvarja dosegel zelo lep napredek, je bil uspešen v svojem prizadevanju tudi društveni tamburaški zbor, ki ima poleg sekulne članov tudi sekcijo mladinskih tamburašev. Tamburaški zbor šteje 12 članov, mladinski tamburaški zbor pa 16. V teku lanskega leta so imeli ti tamburaši pet samostoj-

nih koncertov ter so nastopili tudi v drugih krajih, tako na primer lansko poletje v Gornjem gradu. — Ni pa se mogla minulo leto razviti v povsem zadovoljivi meri gledališka sekcija v družtvu, ki je med letom uprizorila spevoigro »Radikalna kura« — v novi gledališki sezoni pa za Praznik republike, 29. novembra p. l., dramo Miška Kranjca »Pot do zločina«, ki pa jo je dala na oder žal samo enkrat. Glavno oviro za premašno aktivnost gledališke družine je iskati v pomanjkanju režiserskega kadra. Ta sekcija namreč razpolaga samo z enim režiserjem, ki pa je še z drugimi deli preobremenjen. Za mladega režiserja Božo Juršeta, ki ima vse sposobnosti in veselje do gledališkega dela, doslej ni uspelo, da bi leta dobil prepotrebno stanovanje v Trbovljah ter stanuje z družino v Zagorju. Da ne more biti istočasno doma pri družini in v Trbovljah, je razumljivo.

Kljub temu smo pa vendar zaupeni, da ni mogoče dobiti več režiserjev za gledališko delo, kajti »Svoboda II« deluje na sektorju trboveljske doline, kjer kar mgolgi dovolj sposobnih in inteligentnih ljudi, da med drugim omenimo samo številni profesorski zbor trboveljske polne gimnazije in učiteljski kader šole v Trbovljah II. Ali razen prof. Čišnovarja med »prosvetnimi delavci in študenti« v Zg. Trbovljah res ni mogoče najti človeka, ki bi pomagal gledališki sekciji tega družstva na noge? Po-

manjkanje dobre volje? Slaba povezava med društvom in kadrom inteligentov tega kraja? Naj o vprašanju razmišljajo vsi prizadeti! Če človek takole v tihih urah meditira o tem in onem, pride do zaključka, da je glavni vzrok pasivnega zadržanja tega ali onega iskati v pomanjkanju dobre volje in v malodušnosti...

V »Svobodi« v Zg. Trbovljah so lani ustanovili tudi godbo na pihala, ki bo pod strokovnim vodstvom kapelnika tov. Ada Tausiča, če ga bodo vsi podprli, kar je želeli, dosegla prav gotovo lepe uspehe. Društvo ima v načrtu, da še letos ustanovi društveni plesni orkester, kar bo vsekakor lep napredek, saj se njegova dejavnost gotovo ne bo omejevala zgolj na ples in zabave.

Sama diskusija na občenem zboru je bila pisana in plodna ter je rodila vrsto sklepov in nalog, da med drugim omenimo prav dober predlog tov. Verbiča, ki je dejal, naj bi društvo razmišljalo o organizaciji prosvetnih večerov, ki bi jih združili z družabnimi večeri, s čimer bi družba »Svoboda« v večji meri zblžala in hkrati pritegnila na prireditve družstva tudi stare mladičeve in mladike, ki delujejo v »Svobodi«, saj bodo imeli njihovi starši tedaj priložnost videti, kaj in kako dela mladina v društvu, in se otestiti raznih predhodkov ter bodo s časom sprevideli, da je mladina ob delu v »Svobodi« na pravi poti.

(Nadaljevanje na 4. strani)

Do sedaj že 81 dobitkov!

Radijski aparat — moško kolo — divan — cement — premog

ter še preko 100 večjih in manjših dobitkov za naročnike

„Zasavskega vestnika“

ki bodo poravnali naročnino za vse leto do 1. maja 1955. Do sedaj smo zbrali sledeče nagrade:

Radijski aparat (darilo uprave »Zasavskega vestnika«), moško kolo (darilo trgovskega podjetja »Železnina«, Trbovlje), divan (darilo trg.podjetja »Potrošnja« Trbovlje), 4 nagrade po pet vreč cementa (darilo Cementarne Trbovlje), 1 električna pečica (darilo Elektrarne Trbovlje), 1 servis za kompot (darilo Steklarne Hrastnik), 1 stekleni sodček (ist. darovalec), 10-dnevna brezplačna oskrba v Počitniškem domu rudarjev na Bledu (darilo Republiškega odbora rudarjev Slovenije), 2 vozčka premoga (darilo trboveljskega rudnika), 2 zavitka brezlesnega pisalnega papirja (darilo Papirnice Radeče), 20 nagrad po 500 din v gotovini (darilo uprave »Zasavskega vestnika«), 15 knjižnih zbirk — po 4 do 5 knjig (darilo uredništva »Zasavskega vestnika«), 10 nagrad: enoletna brezplačna naročnina na »Zasavski vestnik« (darilo uprave našega lista), desetdnevno brezplačno letovanje v Počitniškem domu STT v Crikvenici (darilo Strojne tovarne v Trbovljah), 15 dobitkov: servisi za liker, stekleni brusni pepelniki, okrasni stekleni obtežniki za pisma, začetni usnjeni ovitek z vloženo knjigo (darilo Steklarne »Boris Kidrič« v Rogaški Slatni), brezplačno slikanje in izdelava 6 fotografij (darilo podjetja Foto-Trbovlje), desetdnevna brezplačna oskrba v Počitniškem domu trboveljskih rudarjev na Parizanskem vrhu (darilo Sindikalne podružnice v Trbovljah), 1 zaboj živila za 3 ljudi za en mesec (darilo trg. podjetja »Izbir« v Zagorju), 1 šunka (darilo mesarskega podjetja »Roga« v Trbovljah), 1 par ženskih gozjeric št. 38 (darilo podjetja »Čevljarstvo« v Trbovljah).

Skupno torej doslej 81 dobitkov! Pohitite z vplačili naročnine! Novi naročniki pridejo tudi pri zbiranju v pošte, če bodo plačali naročnino za vse leto.

Opozarjamo nadalje vse bralce na pričetek novega romana, ki bo začel izhajati v našem listu najbrž sredi meseca februarja, in to

„Liubezen lepe Izidore“

Naše geslo je:

V vsako zasavsko hišo „Zasavski vestnik“!

Dajmo, razmišljajmo... IZ LITIJE IN OKOLICE

Marsikaj smo že ustvarili v letih po osvoboditvi, ob tem ustvarjanju pa pozabljamo na stvari, ki bi jih ob primerni organizaciji lahko ekonomsko uredili v prid skupnosti, in še posebej stvari, ki jih ne smemo podcenjevati ali zametavati niti iz gospodarskih in materialnih niti iz ostalih ozirov.

Za kaj torej gre? Pa razmišljajmo! — Sleherni človek ve, da živi v našem kraju mnogo samec in da je pri nas prav tako veliko število gospodinj, ki si komaj utrjuje čas za nujno potrebno pranje, likanje in krpanje perila. Tukaj so mišljene predvsem gospodinj, ki so redno zaposlene v raznih poklicih, nimajo pa gospodinskih pomočnic — saj vemo, da jih je težko dobiti — bi pa z največjim veseljem in zadovoljenjem pozdravljale ustanovitve posebnega podjetja, ki bi ta dela opravljalo namesto njih. Če se spomnimo nazaj, vemo, da je imelo vsako mesto svoje javne pralnice in likalnice (v Ljubljani n. pr. podjetje Sare) in ne moremo reči, da so imela ta podjetja slab promet, ali pa morda da se niso izplačala. Ali ne bi mogli tudi v Trbovljah, ki so razmeroma zelo velik kraj, kaj takega ustanoviti in organizirati? Sprožimo o tem vprašanje anketo! Menda — vsaj čuli smo tako, da so okupatorji v neki slovenski vasi zapustili kompletno avtomatsko pralno napravo. Ali bi je ne bilo mogoče spraviti v Trbovlje ter urediti v našem kraju tak obrat, seveda z ljudmi, ki so usposobljeni za tako delo in ravnanje s stroji in ostalim.

Tekstilno blago je danes drago. Pri največji pazljivosti pa ne moremo preprečiti, da ne bi oblek iz tega blaga onesnažili, če ne drugače, ob deževnem vremenu, ko se ti obenem z deževnimi kapljami in blatom delajo razni madeži na obleki. Nekatere take madeže se odpraviš nekako, drugih pa ne. Poraja se vprašanje, kako očistiti take obleke, da bo spet taka, kakor mora biti. Nositelj jo v Ljubljano in po očiščenju spet nazaj, seveda pa še poravnati račun za čiščenje ter nositi stroške za pot — ali se vam ne zdi to je malo predrago? Res bi bile investicije za tako kemično čistilnico, pa morda vzporedno še za barvarno — saj sodita tak podjetji skupaj — nekoliko višoki, najbrž pa bi se tudi ti stroški v doglednem času izplačali.

Jogurt! — slišimo vsepovsod, seveda ne v Trbovljah, kjer pa bi bil morda najbolj potreben. Pa ne samo jogurt, ki je že prej prihajal redno v naš kraj in imel obilo odjemalcev — tudi ostali mlečni izdelki vseh vrst so danes na trgu raztreseni: tu sir, tam maslo in smetana itd. Pomislimo, če ne bi bilo mogoče najti in urediti lokal, ki bi vse to združeval? Menim, da! Iščemo zaposlitev za ljudi, zlasti še za ženske! Evo vam je, le organizatorji naj se oglasijo in snidejo, ali pa jih poiščimo, ker sem prepričan, da jih je v kraju dosti. Samo zganiti se je treba, to pa je ravno tisto — po vsej kar po pravici — resar se človek pač tako rad otepa. — In mislite, da bi s tako mlečno trgovino ne bilo mnogim ljudem v naši dolini ustrezno, ali pa da bi ob točnih in rednih dobavah oziroma ob blagu, ki bi bilo vsakek varno in na razpolago, ne bilo takšno poslovanje uspešno, ne glede na željo in zadovoljstvo številnih interesentov in konsumentov? Morda

bo kdo dejal: »Saj nimamo dovolj lokalov za take stvari! Pa če bi opustili nekaj pasivnih (in morda sploh nepotrebnih) gostilniških obratov ter jih preuredili v omenjene poslovalnice? Kaj bi bilo boljše? Premislimo!

Imeli smo že v Trbovljah lokale, ki so se imenovali »zajtrkovalnice«. Pravi! Po pojmihi mnogih je zajtrkovalnica že, če imaš v njej nekaj kosov navadne salame in nekaj sira, morda še — kakor pravijo ravno v Trbovljah — nekaj »končev« (mišljene so namreč kranjske klobase!), pa še morebiti kakšne sardine in podobno — vendar za tolikšen kraj, kot so Trbovlje, je to prav gotovo revno in premalo. Kolikokrat se je že zgodilo, da je kak tujec spraševal, kje bi lahko dobil zajtrkovalnico, kjer bi lahko dobil po želji kakšen dober ustrezen prigrizek, morda kakšno skodelico čaja ali kave, morda kuhano jajce in še kakšno drugo tako malenkost. Ali mu lahko svetujemo — namreč tisti, ki nismo tako razgledani po Trbovljah — kje imajo danes to, jutri ono, da bo tak človek lahko dobil, kar si želi? Ne! Če pa bi imeli lično, skrbno urejeno in oskrbovano zajtrkovalnico z mizami in toplimi jedili (mišljen je namreč predvsem lokal, kjer ti poleg naročila prigrizka ni treba tudi piti, ki si ga v prvi vrsti žele zlasti ženske) — menim, da pač ni Trboveljčana, ki ne bi takega lokalca pozdravil in si ga čestokrat sam počel, na drugi strani pa bi lahko potem napolnil tujca ali kogar koli v lokal, kjer bi bil z vsem, kar si želi, kulturno, priazno postrežen, ki bi potem zadovoljen odhajal iz Trbovelj s prepričanjem, da so se končno vendarle tudi te

vključile med tiste kraje, »kjer dobiš, kar želiš«, ne pa da moraš tavati po razlečenih dolini in si največkrat žal prisljen uživati pač to, kar ti danes nudijo po veliki večini dosedanjih gostinskih obratov, kjer jim je dostikrat ljubše — vsaj tak vtis dobi človek — če pridejo vanj gostje, ki jih lahko z najmanjšim trudom postrežejo in odpravijo. Ali ni res tako? (Če sem se zmotil, prosim tisočkrat za oprostitev, pa se menda nisem!)

V Trbovljah so — vsaj ob glavni cesti — le še redke jame, kamor nosijo stranke pepel in smeti, večino gospodinskih odpadkov pa odvažajo sedaj, res še ne povsem higienično, pa vendarle, od časa do časa z odprtimi kamioni. Vse te smeti, pepel in odpadke vozijo na prostor ob cesti, ki drži iz Trbovelj v Hrašnik. V poletnih mesecih bo verjetno tam kaj precej smradu — v našem primeru gre pa za nekaj drugega: po vseh Trbovljah pobrane smeti vsebujejo še obilo uporabnega papirja, cunj, kosti, stekla, praznih konzervnih skodel, kovinskih in še drugih uporabljenih odpadkov, torej samih snovi, ki bi nam prišle še prav, če bi jih separirali iz smeti in pepela. Prepričan sem, če bi oskrbeli primerno, enostavno separacijo za vse te odpadke, da bi bilo mogoče dobiti kakšnega človeka, ki bi bil pripravljen obrabiti navedene, še uporabne odpadke, podružnica »Odpadke« na bi jih prav gotovo rada odkupovala.

Toliko v premislek za danes, ob prvi priložnosti pa si bomo ogledali še druge ukrepe, ki bi nam lahko gospodarsko koristili, saj bo to v prid nam vsem in našemu narodnemu gospodarstvu.

Planinci PD Trbovlje se bodo sešli te dni

Upravni odbor Planinskega društva Trbovlje je na zadnji seji sklenil, da bo polagal obratun dela za preteklo leto v petek, 4. t. m. v prostorih hotela »Turist« na Vodah ob 18. uri. Članstvo ter ostale ljubitelje prirodnih lepot vabimo, da se zbrora v čim večjem številu udeležijo. S svojim obiskom in koristnimi predlogi lahko vsi prispevajo k zboljanju dela v društvu, zlasti na področju propagande, katere cilj naj bo, da bi čimveč ljudi obiskovalo naše lepe vrhove; da pa ne bi nihče prikrajšan za uživanje teh krasot, je potrebno čim več sodelavcev, ki bi z ustno propagando po vsakem izletu na naše gore in planine seznanjali še druge o prirodnih lepotah. Ki naj bi povečale naše vrste, da

bomo vsi uživali krasote naših planin. Narava bo vsakega za njegov trud pri obisku naših gora tiščokrat nagradila s tem, da mu odpira predrag pogled na ostale planinske vrhove in pod njimi ležeče doline in naselja, poleg tega pa vsem in vsakemu v vsem razkošju in bogastvu razkazuje svojo ustvarjalno moč, pa naj si bo na cvetlicah in zelenju, ali pa na kratkih prebivalcih naših gozdov.

Pridite in pogovorili se bomo, katere vrhove bomo letos obiskali, hkrati pa ocenili dosežanje dela društva, ga opozorili na morebitne napake, ali pa mu izrekli za storjeno delo priznanje.

Na svidenje 4. februarja!
PD Trbovlje.

Članarina

Veljavnost znamkic iz lanskega leta poteče, kot po navadi, 31. marca t. l., zato sodimo za potrebno, da opomnimo člane ter ostale ljubitelje planin, ki hočejo poravnati svoje članke dolžnosti do »zelenih bratovščine« in tiste, ki hočejo vstopiti v vrste planincev, da so pripele članke znamkice za leto 1955 in se lahko dobe v času dežurne službe od 16. do 19. ure vsak torki in petek v društveni sobi pri Povšetju (počel Delavskega doma). — Vsi tisti pa, ki zaradi tega ali onega zaradi v navedenih dneh ne utegnejo urediti svojih obvezno-

sti do društva, lahko to store po kakšnem starejšem planincu, ki bo rad ustregel taki želji. V takih momentih si torej poiščimo najbližjega planinca — in bo ena skrb spet manj!

Po sklepu upravnega odbora PD Trbovlje so nekateri člani zadoščeni, da obiščejo planince in jih opomnijo na skorajšnjo zapadlost lanskim znamkic, da vas tako rešijo teh skrbi! Razumite njihovo nalogo ter jim priskočite na pomoč s tem, da jih opozorite nase ter na ostale znanke-člane in še druge ljubitelje prirode.

PD Trbovlje

„Sveti plamen“ v Litiji in Šmartnem

Člani dramskega oddelka Litijske »Svobode« so v zadnjem času ponovili dramo »Sveti plamen« še na domačem odru, gostovali pa so tudi v Zadrutnem domu v Šmartnem pri Litiji. S svojo odlično naštudirano igro in zanimivim gledališkim delom so želi na obeh odrih popoln uspeh.

Gostovanja zasavskih igralskih dručin

Kakor čujemo, bodo litijski igralci gostovali v Zagorju, zagorsko »Veselo gledališče« pa bo obiskalo Litijo. Prijatelji gledališke umetnosti iz Litije so nedavno izrekli željo, naj bi v tej sezoni gostovali v Litiji tudi člani trboveljskega gledališča. Na nedavnem obisku v Litiji je obljubil tako sodelovanje tov. Robert Plevšak, v zameno pa bodo člani litijske »Svobode« gostovali v Trbovljah. Kakor kaže, se nam obeta z gostovanji živahna gledališka sezona.

Popis živine v litijski občini

V litijski občini popisujejo živino, kokoši, hkrati pa zbira-jo tudi druge podatke, ki so potrebne kmetijskim institucijam, tako podatke o gnojnih in gnojilnih jamah, silosih itd. Posebne ekipe bodo popisale prav vse kmetijske dvorce pa tudi vrtničarje, ki se ukvarjajo s kokošerejo. Popis bo po navodilu zvezne vlade.

Litijski košarkarji trenirajo v Šmartnem

Litija ima pridno in podjetno košarkarsko družino. V zimskem času ta ekipa nima doma primerne prostora za vadbo, zato se je obrnila na Telovalno društvo »Partizan« v Šmartnem pri Litiji, ki jim je dala na razpolago novo telovadno dvorano. V njej so namestili tudi koše, kar je športnikom zelo dobrodošlo. Zimski trening litijskih košarkarjev bo gotovo ploden pri letnih tekmovanjih. Za smotrni razvoj košarkarskega športa pa bo treba najti v Litiji čimprej primeren prostor za vaje pozimi.

Kaj bo z višjo gimnazijo v Litiji?

Razprave o bodoči litijski komunji so spet prebile že več let vleče vprašanje višje gimnazije v Litiji. Ko bo ustvarjena nova upravna enota litijske komunne, bo ta zavod v domačem središču še bolj potreben. Sedaj obiskujejo litijski dijaki višje gimnazije v Ljubljani. Ljubljana ima za okrog 130.000 prebivalcev kar 11 višjih gimnazij, ki jih obiskuje 2540 višješolcev. Povprečno število dijakov na posamezno višjo gimnazijo je 230. Povprečno odpade torej vsaka višja gimnazija v Ljubljani na 12.773 prebivalcev. Te številke so zanimive zaradi primerjave z bodočo litijsko komunjo, ki bo štela okrog 15.000 ljudi in bi ji šla torej po tem ključu pravica do višje gimnazije. V sedanjem okraju Ljubljana-okolica, ki šteje 120.000 prebivalcev, sta samo dve višji gimnaziji, in sicer v Kamniku in Štutni. Prebivalci Litije in ostalih krajev v tem bazenu, ki imajo otroke godne za študij na višji šoli, pa žele, da bi dobila v bližini bodočosti višjo gim-

nazijo tudi Litija. To bo ena izmed prvih prosvetnih nalog, ki jih bo morala izvesti bodoča litijska komunna.

Združitev ljubljanske mestne in okoliske OZZ

Po reorganizaciji naše državne uprave je v teku tudi prenosovanje vseh družbenih in strokovnih organizacij. V zadnjem času sta likvidirali Okrajna zadrutna zveza za ljubljansko okolico in OZZ za mesto Ljubljano. Nato je bil občni zbor, ki je združil obe okrajni zadrutni zvezi. V novi, skupni OZZ je sedaj včlanjeno 110 kmetijskih zadrut; v okolici jih je bilo 92, na mestnem ozemlju pa 18. V novem odboru so vsi člani bivšega okoliskega OZZ, Litijo zastopa v njem tovarš Franc Simončič, predsednik litijske KZ. Predsednik nove OZZ je tov. Stane Keber, dosedanj predsednik okoliske OZZ, za tajnika pa je bil izvoljen tov. Jože Razpotnik, znani sadjarski strokovnjak. Na ustanovnem občnem zboru so počastili spo-

Zaključno poročilo o fluorografiranju v Litiji in okraju

Okrajni štab za fluorografiranje v ljubljanski okolici, ki ga je vodil okrajni šolski inšpektor tov. Ivan Tome iz Kresnic, je izdal sedaj poročilo o svojem delu. Udeležba na pregledih je bila v litijski občini domala 100 odst. Okrajno poročilo je povelilo med drugim naše glasilo »Zasavski vestnik«, ki je opozarjalo na važnost fluorografske akcije. Pohvalno je omenjen tudi litijski zdravnik doktor Franc Lebinger, ki je imel doma in v okolici 12 predavanj o važnosti borbe proti tuberkulozi in je napisal o tem izbrani članek v priložnostno izšlem časopisu za fluorografsko akcijo.

Komuna na delavnost v Zagorju, u lani in perspektive za letos

Marsikdo niti ne ve, kaj vse štejeemo pod tako imenovano komunalno dejavnost. Zato naj na kratko navedem, čeprav samo v glavnem, najvažnejša dela, ki jih štejeemo pod to vejo družbene dejavnosti. Le-ta so: gradnja cest v okviru občine, ureditev kanalizacije, javna razsvetjava, vodovod, gradnja javnih poslopij (šole, stanovanja, uradi, itd.) in še drugih objektov, ureditev javnih parkov, dela, ki jih štejeemo pod to vejo štiti določenega kraja itd. Mnogo je teh del, ki jih površni volivci preze in ne vidi ter se zato včasih spotika nad tem in onim povsem neupravičeno. V naslednjem bi našel samo nekaj glavnih del, ki jih je komunalna uprava v Zagorju v preteklem letu uspešno dovršila.

Ko smo v letu 1953 v Zagorju sklenili betonsko cesto, na sektorju Košenina-Križišče-Partizan, smo v letu 1954 napravili še pločnike, nadalje lično betonsko ograjo ob glavni cesti, tako imenovani »Cesti zmages«, ter ob njej zasadili nekaj cvetličnih nasadov ter namestili klopi za priložnostne sprehajalce. Potem so začeli delati na odseku ceste Križišče (Grčar)—Boršček. Ta odsek ki bo dolg približno 900 metrov, bo tudi betoničan; preteklo leto so bila na vrsti potrebna zadevna pripravljalna dela, ki se še letos nadaljujejo. Cesto je treba razširiti na 9 metrov. Zaradi tega je bilo treba odkupiti dve hiši, ki jih bodo podrli in odstranili. Najtežji del tega odseka ceste je pri tržnici v Toplicah, kjer bodo na 50 metrov dolžine odkopali skalo v globino 3 metrov in v višino 15 metrov. Material s tega odseka odvažajo na novo Cesto talcev. Na novem delu ceste so preteklo leto napravili tudi 340 metrov opornih zidov. Razen navedenega so ponavili okrog 29 km cest in poti, ki so dale v nekdanje občine, a so sedaj priključene komunam Zagorje.

Rudar ni uspel proti Braniku

5:5:25

V nedeljo, 23. januarja, so se v Celju pomerili igralci šahovskega kluba »Branika« iz Maribora s šahisti SD »Rudarja« iz Trbovelj za prvenstvo LRS. Dasi je bilo že vnaprej pričakovati poraz »Rudarja«, je bil vendar končni rezultat po prikazani igri za zmagovalni previsok.

Moštvo »Rudarja« je nastopilo brez Drobeža in Paška in celo z dvema igralecema, ki sta bila pred igro na počni službi v jami. Za Trbovlje so igrali: Stribar, Gerželj, Jazbec st., Jazbec ml., Frece, Rugel, Taušič in Ogršnik.

Lepo in prijetno je poslušati vesele in poskočne doma na toplem. Plačaj naročnino »Zasavskega vestnika« za celo leto, pa bo verjetno radijski aparat — tvoj.

Sele zdaj se je Mat cu razvezal jezik. Govoril in govoril je o strajku, z ničemer pa ni omenil njihovih družin. Možem se je to čudno zdelo, a naposled je začel pripovedovati tudi, kaj so natečale družine, kako se jim godi in kdaj jih pridejo obiskat. Zaskrbljen je bil edino Mihalak, kajti do zdaj je bila navada, da je vsakdo začel pri njegovi družini. Mat c pa je z Martinkovi mi prešel na Zorčeve in naposled na Velštove.

»Kaj pa moja žena?« je vprašal Mihalak, ki ni mogel več krotiti radovednosti in skrbni. »Dobro! Nič posebnega.« je rekel Mat c. »Vse po starem.«

»Naročila ni nič?« je silil v nje-ga Mihalak.

»Tako pač... napadne stvar. Da bi te rada udelala, da se kma-lu vrni...«

»Zakaj je to rekla.« je vprašal Mihalak. »Ali ji je hudo?«

»Hudo kot vsem drugim. Saj veš, ženska Vedno si nekaj želijo. Kdo bi vedel, zakaj. Otrok pa je zdrav!«

»Drugače ni nič naročila?«

»Nič!«

Mihalak ga je začuden pogledal. Mat c je povelil oči, a vseeno je čutil na sebi vprašujoč Mihalakov pogled, ki je terjal inžen odgo-vor. Se je odlašal in čakal, da bo

žganje, ki je zanj dal svojo uro, napravilo svoje. Toda sekunde so teklo počasi. Vsi so nekaj nedo-ločnega, strašnega zasluhtili in so molčali. Mat c je za hip pogle-dal Mihalaka. Bil je kot kup ne-sreče. Ni mogel več odlašati.

»Ali boš kot možak prenesel tudi najhušje?« je vprašal rudar-ja.

Mihalak je trenutek pomišljal, nato pa je rekel odločno: »Bom!« »Veš, ni prijetno, jaz sem ti hotel povedati vse palagoma, toda prisilil si me.« je menci-l Mat c. Glas se mu je zapletal, izšel je primernih besed, da bi na lep način povedal bolesto- novico, a jih ni našel. »Ženo so odgnali!« je rekel kor naravnost.

»Zaprli so jo!« je zavpil Mi-hal-

»Ne, odgnali so jo v tvojo ob-čino.« je s težkim srcem pove-dal. »Tvoja in še sedem dru-gih...«

Mihalaku je bolečina st'antla srce. Vse je zaplesalo pred njim. Zdelo se mu je, da v tej zmeš-njavi jasno vidi ženo, kako s gi-njom stopa po prašni cesti, ga nje pa vojak z nasajenim baj- netom.

»Kaj je storila žena barabam, hudičem prekletem, kaj?« je za-stokal Mihalak. Stopil je po gor-du, nekajkrat obhodil tovariše in

se nato vrnil. »Če bi zaprli mene, prav! Jaz štrajkam in se upiram. A ona? Stradala Strada, ko dofi- atroka, ki bo morda prav zato vse življenje slabši. In zato jo gonijo po cesti kot razbojnika! Hudiči, preklesti! Sel bom med nje in jih vse podavil! S temile rokami jih bom stisnil za vrat!«

(Nadaljevanje in konec)

Vinko Možina:

ODLOČITEV

Rudarji so Mihalaka s strahom pogledovali. Saj so že podeli jez-ne ljudi pretepače, ki so imeli za vsaka malenkost nož v roki. Toda z Mihalakom je bilo to vse drugače. Bil je videti še bolj strašen človeku, ki niti v jami ni dostikrat zaklel, so povsle kar vrole iz ust. Stiskal je močne pesti in tovariši so bili prepriča-ni, da bi res dovolj, če bi mu pri-šel ta trenutek kateri od tistih, ki so mu prizadejali tako gorje, a pest.

Ščasoma pa se je za spoznanje vendarle umiril. Vrnil se je med

tovariše. Nekaj časa je molče pogledoval v tlo in razmišljal. Nato pa se je obrnil k Martinku.

»V dolino b me radi.« je re- kel. »Kaj bi storil? Ti si uodja, odloči!«

»Ne vem.« je zmojal Martink in povesil pogled. »Ne vem, kaj bi storil ti. Jaz vem le zase.«

»In kaj bi storil ti na mojem mestu?«

»Ostali!«

»Ostali?«

»Ostali!«

»Ampak pri njem je to druga- če, se je pmešal Velše. »On ima ženo preveč rad, on ne mare zaržati. Pa še majhen otrok!«

»Če ne more, bo pač šel v do- lino.« je razdražen dejal Martink.

Mihalak pa je še premišljeval. Zazdela se mu je, da ga bližnja tovarišev moli, zato je stopil ne- kaj korakov stran, k posušeni buki. Narahlo se je prisloni ob

deblo in se zamislil. Svojo ženo ima rad, zdaj še toliko bolj, ker mu je rodila sina. Ali jo sme pu- stiti samo?

Ko je tako razmišljal, je za- stljal za »abo korake. Ozri se je. Pred njim je stal Velše in se mu dobrikoče nasmihal.

»Vidim, da še odlašaj,« mu je pothloma rekel. »Bole je, če še počakaš. Noč naj te vzame. Ta- ko bo laže vsem. Tudi jaz bom izgnan! Danes je na vrsti tvoja žena, jutri je lahko moja. Kdo ve, kaj ose se še lahko naplete! In navezadnje: morda mi pa to še kdaj prav pride! Gospod! tu- di ni tako neuhalezna, če si do- ber z njol!«

Mihalak ni mogel verjeti, da stiš resnica. Velšeta ni nikdar posebno centi. Nekaj mu je rekla, da ni dober človek. Da pa je tak hlauec, tega si pa ni mi- šlil. Vedno se je trkal na prsi, zdaj v stki bi pa prodal tova- riše! Še globši je ko gospod! on je eden izmed revežev, pa bo iz- dal svoja tovariše, reveže, kar mu bo to morebiti kdaj prav prišlo!

Njegov sklep, da ostane, je bil zdaj trden. On bo s tovariši, on ni cunja, on je — knap!

Je pomeži Velše in mu pomežik- je. Ponoti ti bom dal znamenje,«

niti. »Skupaj bova šla. Boš videl, da ti tega ne bodo pozabili!«

Tudi jaz naj bom izdajalec? je pomislil. Ne! Če bi se mu še kaj hušjega pripetilo, on bo postal. Ostal med tovariši. Vsa jeza, ki jo je kuhal na gospodo, se je prevrgla na tega bednega izda- jalca. Sam ni prav vedel, kdaj je doignil težko roko in udaril. Kol spodrezan snop je padel izdaja- lec po tleh.

Ko so prihiteli tovariši in ho- telli vedeti, zakaj je Velšeta uda- ril, je Mihalak molčal. Le z gnu- snost je pogledoval človeka, ki je imel tako malo poštenja v sebi.

Počasi, plaho je Velše vstal. Roke je držal pred obrazom, ka- kor bi se bal, da ga bo silak spet udaril. Mihalak pa je samo z roko pokazal v dolino.

»Izgini!« je rekel. »Izgini in povej, da mene ne bodo zlo- mli! Nikar ne laži, da si ušel. Ne bo- do ti verjeli. Moja roka se ti bo še teden dni poznala na obrazu. Če bi te imel kdaj v dolni sre- čati, izogni sel — No, še ne haš izgniti!«

Sklonjen, kakor da bi se še ves čav bal, da bo padlo po njem, je zbežal v dolno.

»Mi.« je rekel Mihalak in po- gledal tovariše, »mi bomo pa ostali!«

Josip Brinar:

PIONIRSKI KOTIČEK

(Nadaljevanje)

5. Maček in lisica

Ozlovoljena je Zvitorepka sestavila po kravji stezi med robljovjem in srobtjem ter se silno žalostila, da ji je Repadica upihala kašo in jo še vrh tega osramotila. Po trebuhu ji je krulilo bolj in bolj in oslabela je, da se je komaj vlačila dalje.

»Bogme, slabi časi gredo v deželo, slabi časi!« tako je mrmrala sama pri sebi, nevoljno omečajoč. Ko je tako blodila, jo sreča Krnjav, ki je še neznanosko jezo kuhala na lisico, ker jo je dolžil, da mu je odnesla kraljatega prijatelja petelinčka Petra.

Ogovoril jo je torej precej zasedajoč: »Dober dan, gospa Zvitorepka! Kako se še kaj imate? Kakor se mi vidi, vam že prav slaba prede, ker sicer ne bi zasledovali tako drobnih srot, kakor je bil naš Peter. Seveda takim korenjakom, kakor je Grebenjak, pač niste kos; pravkar sem zvedel na vas, kako vas je prelestil. Peli ste hvalo za meso, ki je odletelo na brezo, hahaha!«

Lisica je podžgalo to zbadanje. Prezirljivo zavila nos, pomerila mačka od nog do glave, pa mu zabrusi pod zobe: »Kaj bi se širokoustil, ti polizun zapuštni! Le kar molči, pa rajši poslušaj: starega Grebenjaka ne bi hotela okusiti za živ svet ne; žaj mi je mojih zob, da bi jih polomila ob takem zagatlem, žvarastem mesu. Kar se pa tiče tistega tvojega slokovednega Petra, bi mi moral biti še celo hvaležen, ne pa da mi očitata take pregreške. Vzela sem ga k sebi, da ga ne bo gladu konec tam pri vašem skopornem drvarju; poleg tega pa ga učim tudi krojaštva, da prikoji moji deci za zimo kako kamiljčico ali hlačice.«

»Jemnasta, ti da učiš Petra krojaštva, hahaha; ta je pač bogata, ta, hahaha!« se zakrohota Krnjav.

»Boš pa menda ti koga učil, ti zabiti brusač! Prej bom jaz z renom streljalo, kakor bi se ti naučil kakšnega rokodelstva.«

»In vendar je tudi meni v krvi neka umetnost,« ugovarja maček Krnjav.

»Eh, to mora biti pa že kaj prida; kaj bi pač umelo tako sirotle, kakršno si ti!« se mu roga lisica.

»Nič drugega ne znam, kakor da brzo splezam na drevo, kadar so mi psi za petami.«

»To je vsa tvoja učenost?« povpraša Zvitorepka prezirljivo. »Eh, revšče, smiliš se mi; meni pa je umetnost znanih sto in sto, in kaj še le, kadar odpremo torbo, polno zvijač! Le pojdi z mano, da te naučim, kako se psom unašajo pete!«

Medtem ko se je lisica tako širokoustila, je prikorakal po stezi lovec z dvema psoma. Krnjav je naglo švignil na bližnja drevo ter se utaboril med rogovlami v vršički, sredi gostega vejčja in listja. Psi pa sta se zapirala v lisico ter jo

jela mikastiti in obdelavati, da je bilo jo!

»No, gospa lisica,« se ji je posmeheval Krnjav, »pokažite vendar, pokažite svojih sto in sto umetnosti; pa torbo odprite, da vidimo vaše zvijače; le brzo jo odprite, saj vam že dosti huda prede!«

Zvitorepko je hudo spekle mačkovo roganje. Drugkrat bi bila gotovo kako ostro zasolila škodoželjnemu jeziku, toda zdaj ni bilo časa pregovarjati se; hudo ji je šlo za kožo. Junaksko se je sicer otepala ljutih psov, pa navzile temu so pršeli kosmiči iz njenega kožuha daleč naokrog. Teda otresala se je neljubih mikavcev vendarle poprej, preden ji je mogel lovec noslati svinčenega prosa za spomin. Prava sreča je tudi bila.

Nagradni magični kvadrat za pionirje

1	2	3	4
2			
3			
4			

Vodoraavno in navpično: 1. narodni ples (tudi del voza); 2. snop, povsod; 3. zelo dobra jed (tudi del fotografskega aparata); 4. drag kamen.

Rešitve besedne uganke nam prinese ali pa pošljite po pošti v naše uredništvo. Kakor drugič, bomo tudi to pot dali iz žrebanemu rešitelju lepo knjigo v spomin. Rešitve morajo biti do nedelje, 6. februarja opoldne v naši pisarni.

Strelski šport v radeški papirnici

Čeprav je strelstvo organizacija, ki krepi obrambno moč naših narodov, se o njem zelo malo govori. Tako smo prezrili tudi delovanje Strelske družine v Papirnici v Radečah, v katero je vključeno 46 članov. Ta družina je v dobrem letu svojega delovanja dosegla na področju krepitve naše obrambne moči že prve uspehe. Udeležila se je dveh tekmovalnih v okrajnem merilu ter strelskih tekmovalnih v sestavi športnih iger industrije papirja v Sloveniji. Ugodno vreme v decembru lanskega leta je nadalje omogočilo družinsko tekmovalno v streljanju, ki se ga je udeležilo 85% vseh članov. Najboljše rezultate v vseh stavih so dosegli tovarši Brilej, Stale in Pangeršič. Strelci so imeli redne vaje, ki nanje prihajajo tudi pripravniki predvojaške vzgoje.

Letos hočejo zgraditi strelišče

člani SZDL — poskrbimo, da pride v sleherni hišo naše glasilo „Zasavski vestnik“! S tem bomo počastili tudi jubilejno leto — 10. letnico našega osvobodjenja.

da je imela prav v bližini enega svojih brlogov, kakršnih si je precejšnje število oskrbelo po gozdu. Bliskoma je smuknila v luknjo in psa sta že ljuto bevskala pred njo, ko je bila lisica že davno pomuzala skozi drugi izhod v temno goščavo.

»Pasja obist, oblast te udari, takega dneva pa še ne!« je godrnjala Zvitorepka, dospevši do varnega loža. »Ved si ga čuk, ali so se zarotile vse živali proti meni, kaj?« Vse vidim, treba bo opet najsteti kakšnega človeka; živali so mi premodre. Ni kletka, nasmigla in opeharila vas bom še vse vprek, na moje vero!« Za večerjo je ta dan lisica požirala svojo — jezo, a po glavi so ji rojile črne misli in snovila je maščevalne naklepe.

(Nadaljevanje sledi)

REŠITEV NAGRADNE SKRIVALNICE IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Na nagradno skrialnico v prejšnji številki našega lista smo dobili od naših pionirjev in pionirk toliko pravih rešitev, da smo bili kar v zadregi, ker ne moremo vseh obdariti. Vsi so našli med vejami drevesa ubogo gazelico, ki skriva svojo glavico med vejami pred krvočelnim tigrom, ki se plazi po močni veji drevesa iščeč svoj plen. — Iz pisem, ki smo jih prejeli, vidimo, da se pionirji zelo zanimajo za skrialnico. Če bo le mogoče, bomo spet prinesli kakšno novo skrialnico v pionirski kotiček.

Ko smo dali številna imena mladim rešiteljem in rešiteljic te skrialnice v vreo, je strogi žreb odločil, da dobi razpisano knjižno nagrado pionirka Danica Zibret, učenka 4. b razreda osn. šole v Radečah, ki naj o priložnosti pošlje v naše uredništvo po razpisano nagrado.

Prisrčna hvala vsem pionirjem in pionirkam za trud! — Uredništvo.

Ob polletju

Uspehi in neuspehi na zagorskih šolah v prvem polletju letošnjega šolskega leta

Zagorski pionirji so pred nekaj dnevi zaključili svoje zimsko šolsko politično Veseli so jih bili tembolj, ker se je dedek Mraz vsaj malo spomnil nanje in jim postal prigrizek snega. Prav bo, da napravimo danes pregled o uspehih in neuspehih na zagorskih šolah v letošnjem prvem šolskem polletju, hkrati pa navedemo tudi težave, s katerimi se borijo na osnovnih šolah v Zagorju in na tamkajšnji nižji gimnaziji.

Nižjo gimnazijo v Zagorju obiskuje 552 dijakov iz Zagorja ter bližnje in daljne okolice. Ob polletju je izdelalo razred na gimnaziji 285 dijakov ali 51,63 odstotkov — slabe ocene ima torej 267 dijakov ali 48,37%. Pet učencev bodo morali ob pričetku drugega polletja šolskega leta 1954-55 odsloviti s šole zaradi prevelikega števila slabih ocen. Učni uspehi po razredih so pa naslednji: I. razred obiskuje 182 dijakov pozitivnih je le 82 (povprečna ocena 2,4), v III. razredu so 103 dijaki, brez slabih ocen je 56 učencev (povpr. ocena 2,5), v IV. razredu pa se uči 52 dijakov od katerih je 33 dijakov izdelalo razred (povpr. ocena 2,65). Povprečna ocena na gimnaziji znaša 2,9, najboljši razred pa je 3,6.

Od 267 dijakov ali dijakinj, kolikor jih ni izdelalo razred, ima 112 dijakov eno ali dve slabši oceni in je še mogoče, da ti dve slabši oceni do konca šolskega leta popravijo. Ocenjevanje ob polletju je bilo namerno precej strožje, kot pa je sicer.

Pri pregledu statistike smo ugotovili, da dela učencem največje težave nemščina. Iz tega

predmeta ima na šoli 151 dijakov slabo oceno, na drugem mestu pa je matematika s 138 slabimi ocenami. Res je, da je nemška knjiga skoro prezahtevna, vendar bi bilo mogoče to težavo prebroditi tudi doma z intenzivnim študijem. Podobno je pri matematiki, kjer bi dijaki lahko malo več delali doma in bi se s tem izognili neprijetnostim ob konferencah. Delno trpi pouk tudi zaradi pomanjkanja učnega kadra, saj morajo profesorji opraviti tedensko 150 nadur. Pogrešajo profesorja za slovestvo (slovenščino in srbohrvaščino), matematiko in teološko bogoslovje. Prav tako smo izvedeli, da jim na zagorski gimnaziji niso vseč premetstive kar med letom. Tako so n. pr. mesec dni pred zaključkom polletja premetstili iz Zagorja v Hrastnik profesorja V. Žnidarja, ki je bil tu razrednik 4. razreda in je poučeval slovenščino, srbohrvaščino in nemščino. To bi bilo mogoče v bodoče prav gotovo popraviti, saj je takšno premetšanje težavno, posebno še za prizadete dijake. V takih primerih se tudi nekoliko zniža učni uspeh tistega razreda. Uspeh na gimnaziji je enak lanskemu uspehu, bilo pa bi ga mogoče izboljšati, če ne bi hodili v gimnazijo več tisti, ki sedijo danes po razredih samo zato, da dobivajo otroške doklade. Delo v šoli pa jim je deveta briga. Tudi starši bodo morali spreminiti odnos do šolanja svojih otrok, da ne bi tudi ta odnos do šolanja njihovih otrok oviral, še tako in tako težavnega dela profesorjev. Velikokrat govorimo o mladini in poudarjamo, da mnogo premalo absolventov visokih šol prihaja iz revirjev. Dokler pa bo šol prizadevanje

staršev za tem, da nadarjene otroke, takoj ko so zadostili šolski obveznosti, spravijo na delo ter jim je šola le v breme, toliko časa tega vprašanja ne bomo zadovoljivo rešili.

Obisk šole je bil še kar zadovoljiv, saj je znašal ob koncu polletja 97,4%. Ni pa s tem rečeno, da ga ni mogoče še izboljšati. Prav tako ni rečeno, da se ne bi dal izboljšati tudi učni uspeh, saj lahko tistih 112 dijakov, ki imajo eno ali pa dve slabši oceni le-te popravijo do konca šolskega leta, tako da bo končni uspeh okoli 70%.

Ker prihajajo na šolo učne moči večinoma iz drugih krajev in imajo nekateri med njimi svoje družine, bo treba nujno misliti na gradnjo stanovanj za prosvetne delavce, če hočemo, da bodo ti učitelji ostali v Zagorju. Precej ovira delo v šoli tudi velika oddaljenost stanovanj dijakov od šole in njihovo prekomerno obremenjevanje s domačim delom. Prav iz teh razlogov je iz vrst prosvetnih delavcev večkrat prišel predlog, da bi v Zagorju zgradili internat za dijake in dijakinje tamkajšnje gimnazije, kar bi nedvomno koristilo uspehu na šoli, pa tudi politični vzgoji dijakstva.

Na gimnaziji delujejo pevski in dramski krožek, mladi planinci, šahisti itd.

Tudi na osnovni šoli v Toplicah so letos dosegli kar zadovoljiv uspeh. V sestavi osnovne šole Toplice je nadalje otroški vrtec, s katerim so prav vsi zadovoljni. Tudi na tej šoli so personalne težave, saj manjkata dve moči, tako da dva učitelja poučujeta dva razreda. Uspehi pa so naslednji: I. razred 80,5% pozitivnih, II. razred 91%, III. a razred 65,6%, III. b razred 66,7%, IV. a razred 60,7% in IV. b razred 82,1%. Povprečni uspeh na šoli je 76%.

Na osnovni šoli v Zagorju so bili tudi letos kar dobri uspehi. Kvartir jih pa nekaj učencev, ki bi bili samo še za Vzgojno-poboljševalni dom na Sirju, ki bo začel v kratkem posloovati. Pokazalo se je, da so se začeli zanimati za šolo tudi drugi ljudje, posebno sedaj, ko so bili že izvoljeni šolski odbori.

V bodoče bo treba misliti na prostor, v katerem bo lahko V. razred, naslednja tri leta pa še po en razred več. Za te razrede bo treba zagotoviti tudi učni kader, saj jim že danes manjkata ena učna moč. — Tudi na tej šoli imajo učitelji težave s stanovanjem, tako nekaj porocen učiteljev sploh nima stanovanja, dva druga — prav tako oženjena — pa živita v zelo neprimernih stanovanjih.

Učenci zagorske osnovne šole delujejo v šahovskem krožku, pevskem zboru in dramskem krožku. Tej mladini, ki ima smisel za igranje, bi morala »Svoboda I.« nuditi pomoč. Med učenci 3. in 4. razreda pa je kar 130 smučarjev, ki so se neznanosko veselili nekaj snežink, ki so padle na tla in jih do kraja izkoristili. V nabiralni knjižnici akcij za primorsko mladino so učenci zagorske osnovne šole nabrali 141 knjiž ter 113 »Pionirjev« in »Čičbanov«. Pa tudi drugače se pionirji udeležujejo.

Mislimo, da smo na kratko podali pregled uspehov na zagorskih šolah, ki so spričo težav dobri. Upamo da bodo ob koncu šolskega leta še lepši.

-ek.

Godba na pihala „Svoboda“ v Hrastniku se je pomladila

Občni zbor godbe na pihala je bil skrbno pripravljen. Bilo ga je veselje pripravljati, saj so bili uspehi godbe preteklo leto tako lepi, da je odbor šel z lahkim srcem pred svoje člane.

Godba je bila tudi lani najbolj aktivna sekcija »Svobode«. Bilo bi preobširno navajati, kje vse je sodelovala in nastopala, pač pa bomo navedli le najglavnejše.

Godba je sodelovala na proslavi 10. obletn. ustanovitve SNOS v Črnomlju, pri sprejemu in proslavi na Ostrožnem, kjer je edina izmed civilnih godb skupaj z godbo LM igrala ob prihodu maršala Tita na glavno tribuno. Koncertirala je nadalje v počastitev II. kongresa »Svobode« v Celju, na občinskem prazniku Hrastnika ter pri praznovanju desetletnice obhoda godbe v partizane. Ta koncert, ki ga je godba odigrala skupno z godbo ljubljanske garnizije, je na magnetofonski trak posnela Radio postaja Ljubljana, ki ga je predvajala v oddaji pod naslovom: »S hrastniško godbo v partizane!« Godba je prav tako sodelovala ob otvoritvi gospodarske razstave v Ptuj. Razen na teh največjih prireditvah pa je godba sodelovala pri številnih ostalih v domačem kraju in tudi izven njega.

Za izvedbo vsakega je bilo treba 82 rednih in 12 izrednih val

ter še deset vaj za posamezne skupine instrumentov, kar vse je terjalo 5210 ur prostovoljnega dela. Pa še nekaj je razveseljivo: godba se je pomladila! Povprečna starost godbenikov se je znižala od 36 in pol leta na 34 let.

Godbi se je lani izpolnila (o čemer smo že pisali) tudi ena izmed največjih želj: JLA ji je podarila 43 zelo dobro ohranjenih instrumentov za dolgoletno, uspešno delo, kot odškodnino za pihala ki jih je godba pustila v partizani. Godba je organizirala tudi štiri zelo uspešna gostovanja v Hrastniku: KUD »Oton Župančič« iz Gradca, kjer je godba dolgo taborila, je gostoval z »Belokranjskimi kresovic«, orkester JLA je dvakrat gostoval v Hrastniku z znanimi opernimi pevci, enkrat pa so gostovali tamkaj godbeniki puške »Svobode«.

Pa tudi v godbi sami se je disciplina učvrstila. Zato smo prenežani, da bodo ti hrastniški godbeniki svoje sklepe, med njimi organizacijo tečaja glasbene teorije, perodno, skupno poučevanje glasbenih radjskih oddaj, skupen obisk opere in enega simfončnega koncerta v Ljubljani tudi izvršili. V Hrastniku bo kmalu nastal pregovor: »Česar se muzikantje lotijo, to uspe!«

t. lnik, ko si je dvignil njeno glavo k ustnicam.

»Izpusti me,« je šepetala v presledkih. »Če bi kdo prišel... Julijusi Poljubu me...«

Končno se mu je izvila, pobegnila je v sredino trgovine in se prišla za glavo. Prsi so se ji nemirno dvigale, kakor da bojujejo globoko v notranjost, silen boj, oči so ji pogledovale na vse strani in so se od nežnosti zameglele, ko so ga spet našle.

On pa je že stal za prodajno mizo in je iz nekih predalov metal na mizo čipke, ovite na zelene lepence.

»Koliko vatlov čipke, gospa?« jo je vprašal. Zdal je njegova. Silen ponos se mu je mešal v strast.

»Pet vatlov. Ne, deset... Julijusi, nekaj te moram vprašati!« je rekla tiho, z božajočim glasom. »Povej... ali me ljubiš tako, da bi se poročil z mano, če bi bila svobodna?«

Nad kupi čipke se je ozrl vanjo in si jo je tako zaželel, da bi ji hiš obljubil kar koli bi hotela. Zaneslo ga je, hotel se je postaviti pred njo.

»Poročil bi se s tabo — storil bi vse. Tako te ljubim, da bi za tebe ubil tudi človeka...«

»Ti ne, ti ne,« je krknila in ga pričela z divjo nežnostjo božati po rokah. Prijel jo je za roke in si jih pritisnil na oči.

»Te je torej tisto česar nisem poznala. Nisem vedela, da je

Nisem vedela, da je močnejše od smrti, od nebes in od pekla,« je brezumno šepetala. »Močnejše je, Julijusi. In nič več me ni strah. Ne more biti drugače. Za naju ni druge rešitve...«

Oči so ji vzplamtele.

»A prpadati morava drug drugemu, kajne?« je mrmrala. »Tako je bilo odločeno — tisti dan, ko sva se srečala na pokopališču. — Samo, da ni bilo slabo znamenje, ker sva se našla ravno tam, kjer, da ni bilo...«

»O da, o ne,« je rekel in ni vedel, kaj je govoril. Vse misli v njem so se razblinile. Čutil je, da je skoro strašno biti tako silno ljubljen.

»Torej boš čakal name? Ne boš nestrpen, če se nekaj dni ne bova videla, morda nekaj tednov?«

Nenadoma je padel iz zanos na trda tla resničnosti. Kaj so mu pomagale vse te besede, če je še vedno moral čakati! Spomnil se je svojih načrtov, da se hoče čimprej sniti z njo na primer nem kraju, spomnil se je svoje gotovosti, da je še njegova in neki bolesten gnev je zdaj zaplaval v njem.

»Toda, čemu bi čakal? Kakor da nisem čakal že zadosti dolgo!« je vzklnil. »In če pomislim, da živim v okolnostih, ko vsak dan lahko umrem! Če pomislim, da bi lahko umrl oreden bi bila moja...«

(Dalje prihodnjijo)

Mira Pucova:

42

3

TIHA VODA

Roman

Filomena se je zadnji hip umaknila pred obema rudniškima vranecma, ki sta privozila v drnco čez leseni most. Zadalj jo kotilji od vetra trepetalo široko žensko krilo kakor nežnorumen oblak.

2

Voz se je ustavil pred Zgajnarjevo trgovino.

Julijusi se sam ni vedel, kdaj in kako se je znašel pred podnožnikom kočije in je ponujal gospe Agatji roko, da ji je pomagal izstopiti. Ko je zanjahal od blizu vonj po jasmnu, ki je vel od njene rutice, in je opazil, da so se ji oči nenavadno bleščale in so bili koti njenih ustnic trepetajoči od nemirja, ga je obšlo nepopisno čustvo sreče.

Oblečena je bila v širokokrilo obleko iz nežnorumenega muslima s tremi nabirki na robu krila. Lase je imela na temenu preplete s črnim žametnim trakom in skozi črne čipke smešno mahnega sončnika ji je once presevalo na obraz v mehkih, drhtečih lisah, ki so ji delale polt spremenljivo, kakor notranji školkice: za črni žametni pas si je zataknila temnordečo vrtnico.

Kakor očaran je streljal vanjo. Nekaj je bilo v izrazu njenih ustnic — neka prikrita, otožna sila, ki ti je dala razumeti, vse razkošje vrtnic in njihov sladki vonj, žgoči žar sonca, ki v njem cvete poletje, in mehko senco gozda, ki bi zastrla belino Agatine polti. In v šumenju njenih kril je Julijusi zaslišal šepet listja nad tihim mahom, ki bi se po njem ta krila razprostirala kakor bogata čaša odtrgane cvetice. Smehljala se je.

»Prišla sem nekaj kupiti — v trgovino,« je dejala lahkopno, kakor da ne moli resno. Glas se ji je rahlo tresel.

Gospod fajmošter, ki je stopil k oknu župnišča, jo je videl, kako je vstopila v spremstvu Zgajnarjevega Julijusa v trgovino. Filomena, ki je še vedno držala svoj čevljev v rokah, se je počela od začudenja. Otroci so pritekli izza cerkve in zijali vanjo. »Novotnyjevka je prišla k Zgajnarjevim!« je klicala so-maštrovka svojim sosedam kar čez cesto.

A zvonjenje v zvoniku je počasi zamrllo, kakor da ga je odnesel veter.

Julijusi se je zdelo, da je postala vsa trgovina svetla od Agatinega krila, ki je zaplaval po stopnicah. In nekaj trenutkov je bilo tako, kakor da se ji smrk umika, potlej pa je iznenada padel tudi nanjo. Toplota rjavih senc je vztrpetala ob njenem vratu, ob gibki črti njenega života, v gubah njenih treh nabirkov. Polpčla je sončnik na prodajalno mizo.

»Prišla sem...« je rekla in umolknila vsa zmedena. Prebegnila je z očmi po policah »Hotela sem kupiti nekaj čipke za perilo. O, Julijusi, kaj ste sami? Kje je — kje je vaš bote?«

Hipoma ga je obšla nepremagljiva želja, da bi se je dotaknil. In najprej se je dotaknil njenih laktov, ki so bili tako beli pod široko nabranimi rokavi. Začutil je, kako ji je telo zdrgneto.

»Sam sem,« je rekel s tišim, izpremenjenim glasom. Roke so mu prčele počasi kakor da si prav ne upajo, drseti proti njenim ramam.

Težko je dihal, veke so ji padale na oči kakor od neke slastne utrujenosti, toda izvila se mu je.

»Hotela sem govoriti z vami, preden. Če bi bil še kdo v trgovini, bi vas prosila, da me spremito po vasi zaradi tega. Kajti pred neko odločitvijo stojim. Julijusi, pravzaprav sem se že odločila...«

V zadnjih dneh v revirjih

Treba se je bolj zanimati za svojo izobrazbo

Prejšnjo sredo je polagala obračun svojega dela sindikalna organizacija gostinskih uslužbencev. Iz poročila predstavnika — ki. Razumljivo ta napaka od bilo razvidna, da se je ta kade vse premalo zanimalo za svojo vzgojo in izobrazbo v svoji stroki. Razumljivo se ta napaka odseva vsak dan tudi v njihovem poklicnem delu.

Gostinska sindikalna organizacija je svoje delo in dolžnosti vse v preveliki meri prepuščala upravnim gostinskih podjetij. Enako se je v gostinstvu zaradi nedelavnosti upravnih odborov in delavskih svetov vse preveč uveljavila »upravniska linija« — kar je vse prej kot pravilno — ne pa tudi mnenje in pravice članov tega kolektiva.

Sama diskusija je bila na običnem zboru skromna, diskutirali so le — gostje! Pravilno je povedal tov. Hvala s podružnice NB, da bi se morali uslužbeni v gostinstvu bolj zanimati za poslovanje v podjetju. Zakaj tako veliki dobčki? Malo je verjetnosti na pocentev v gostinstvu, ki pa bi bile morda le mogoče. Tudi težnja gostinskega kadra po samoizobrazbi da mnogo želi. Tako je bilo zanimanje za tečaj, ki ga je priredila Gostinska zbornica, ravno v Trbovljah zelo majhno.

V razpravi so nadalje mnogo govorili o centralni menzi. Tukaj je dobil naš poročevalec vtis, da se želijo posamezna gostinska podjetja v Trbovljah abonentov odkriti, ker od njih seveda ni dobička. Povsem zgrešeno pa bi seveda bilo uveljaviti v Trbovljah centralno menzo, saj se n. pr. od delavcev, ki stanujejo pri železniški postaji in tudi tamkaj delajo, ne more zahtevati, da bodo hodili po pol ure in še več v menzo. Menze naj bi ostale, kakor so, gostinstva pa naj skušajo malo znižati previsoke dobičke — pa bo šlo!

Nekaj podobnega je s vprašanjem preureditve gostinskih obratov na sodobne, kulturne višine. Tukaj pravijo in pripovedujejo, da ni dosti denarja — na drugi strani pa izkazuje gostinstvo v Trbovljah visoke dobičke.

Po izvolitvi novega odbora so sprejeli lepe sklepe. Ti pa bodo izvršljivi le tedaj, če bodo pač vsi razumeli, da je na uspeh ra-

Z Izlak

Prejšnjo nedeljo je Telovadno društvo na Izlakah izvedlo svoje letošnje smučarske tekme. — Prvo mesto je med člani zasedel Milan Raspotnik, med pionirji pa Mirko Leber.

Vadba dece v domu

„Partizana“

Telovadni zbor TVD »Partizana« v Trbovljah se je odločil, da bo pričel z redno vadbo predšolske dece vsak torek in petek, začeni od 8. februarja 1955 dalje, in sicer od 15. do 16. ure. Vadba dece bo pod strokovnim vodstvom vadiatelja tov. Francija Princa ml.

Društvo poziva vse starše, ki imajo otroke v tej starosti, da jih vpišejo in redno pošiljajo k vadbi, kajti dobri telovadci in vadiatelji so le tisti, ki se od mladih let redno urijo v telovadnici.

Vpisovanje bo redno pri vsaki vadbni uri, žeteli pa je, da bi starši že prvi dan pripustili otroke k vadbi. S. G.

Potujoči kino LP Trbovlje

bo predvajal od 5. do 8. februarja avstr. film »GLAS DRUGEGA«.

V soboto, 5. febr. ob 17. uri v Izlakah, ob 19.30 v Mlinšah; v nedeljo, 6. febr., ob 10. uri pri Sv. Joderti ob 15. uri v Vrhovem, ob 18. uri v Jagnjehci; v ponedeljek, 7. febr., ob 17. uri v Zidanem mostu, ob 19.30 v Loki pri Zidanem mostu; v torek, 8. febr., ob 18. uri v Čeah.

KINO »SVOBODA-CENTER« V TRBOVLJAH

vam sporoča naslednje: Ker mnogo obiskovalcev še ni videlo filma »Zig preteklosti« mnogih si ga pa želijo še enkrat ogledati, bomo ta film ponovno predvajali danes v sredo in jutri v četrtek ob 5 in 7 uri.

Od petka do ponedeljka bo na sporedu glasbeni in zabavni film avstrijske produkcije »Hanerle«.

KINO »SVOBODA TRBOVLJE II«

bo predvajal angleški film »Zasužnjeno srce«. Razpored predstav bo razviden z lepakom.

V nedeljo dopoldne ob 10. uri pa predvajal ameriški barvni film »Čarobni fižol«. Vstopnina: mladina 10 din, odrasli 25 din.

čunati samo takrat, kadar bodo vsi skupaj delali za enega in eden za vse kakor n. pr. marljivo čebelice in mravlje, od katerih se lahko človek toliko nauči. Gostinci naj torej delajo za goste, gostje pa bodo delali zanje. — ar.

Rudarsko predavanje v Trbovljah. — Pretekli četrtek popoldne je ime v Trbovljah v dvorani hotela »Turist« na Voda inž. H. Nolte zastopnik tovarne »Gute Hoffnung-Hütte« (GHH) iz Oberhausna — Sterkade (Zahodna Nemčija), zanimali strokovno predavanje. Ob prikazovanju 5 poučnih filmov je navedeni inženir predaval o širokočelnem pridobivanju premoga s »plugom«, nadalje o jeklenem jamskem oporju (nadomestilo za dosežani jamski les), o avtomatiziranem šahtnem odvažanju hribine iz jame, prav tako pa tudi o vprašanju hitrega napredovanja v jalovini in jami s pomočjo uporabljanja tako imenovanega »račičnega kljuna« (vrtanje z lafetnim vozom). — Predavanje,

ki so se ga udeležili rudarski in strojni inženirji iz Trbovelj, Zagorja in Hrastnika, nadalje tehniki, jamsko nadzorno osebo je ter rudarski in kovinarski delavci itd., je bilo zelo dobro obiskano.

Spet lepo petje v trboveljski dolini. — V soboto zvečer so doživeli Trboveljčani spet lepo presenečenje: obiskal jih je Gorenjski vokalni kvintet iz Kranja, ki je prinesel v Trbovelje našo narodno pesem. Pred polno dvorano so nastopili simpatični pevci in ubrano peli pesem za pesmijo, ki so jih poslušali: zavzeto poslušali, saj je redkost, da bi tako majhna skupina pevcev vzbudila tolikšno vznemirjenje ob lepem petju.

Žeteli bi bilo, da bi na takšne koncerte prihajala naša mladina, da bi se seznanjala z našo narodno pesmijo in manj propagirala jazzovo pesem, ki jo slišimo, kjer koli se oglasi in poje mladina. Tudi pri nas bi se lahko sestavil tak kvintet, saj je pevec dovolj v trboveljski dolini vse preveč pa je mladina pri srcu tuje in premalo naše narodne petje. Kvintetu iz Kranja, ki je bil gost naših »Slavčkov«, izrekamo tudi po tej poti zahvalo za užitek, ki nam ga je nudil.

Stanovanjska uprava v Trbovljah

Štev. 48/55

OBVESTILO

Stanovanjska uprava v Trbovljah, Trg Svobode št. 6, obvešča po posebnem odloku, sprejetem na XXV. seji LOMO Trbovlje dne 23. decembra preteklega leta:

1. Da morajo vsi zasebni lastniki hiš, ki niso vključene v stanovanjsko skupnost in v katerih njih lastnik stanuje, in ki dajejo poslovne prostore v najem, plačati pričenši s 1. januarjem 1955 na stanovanjski upravi v sklad za zidanje stanovanjskih hiš 50 odst. najemnine od poslovnih prostorov.

Odlok o dajanju poslovnih prostorov v najem na območju Ljudskega odbora mestne občine v Trbovljah je objavljen v Uradnem listu LRS št. 27/53.

2. Da so zasebni lastniki hiš, ki niso vključene v stanovanjsko skupnost in v katerih njih lastnik ne stanuje, dolžni, pričenši s 1. januarjem t. l. po odbitku v 26. in 27. členu zgoraj navedenega odloka do oločenih zneskov od skupnega zneska najemnin t. j. od stanovanjske najemnine in najemnine za poslovne prostore (n. pr. od celotne mesečne najemnine do 10.000 din — 10 odst., nad 10.000 din — 8 odst., nad 20.000 din — 6 odst.), plačati pričenši s 1. januarjem t. l. na stanovanjski upravi:

a) ves ostanek stanovanjske najemnine od katerega bo stanovanjska uprava odvedla 10 odstotkov stanovanjske najemnine v sklad za zidanje stanovanjskih hiš, izvedenosti tiste lastnike, ki kljub sodni odločbi ne morejo stanovati v svoji hiši, medtem ko bo ostalih 90 odst. stanovanjske najemnine odvedla na poseben račun pri podružnici Narodne banke v Trbovljah;

b) celoten ostanek najemnine za poslovne prostore, od katerega bo stanovanjska uprava odvedla 50 odst. v sklad za zidanje stanovanjskih hiš, ostalih 50 odst. pa na zgoraj omenjeni poseben račun.

Iz posebnega računa pri podružnici Narodne banke v Tr-

bovljah bodo lahko prej navedeni zasebni lastniki vplačana sredstva (90 odst. stanovanjske najemnine in 50 odst. najemnine od poslovnih prostorov) potem uporabili na podlagi od stanovanjske uprave potrjenih računov za popravila in upravljanje hiše, upoštevajoč zadavne predpise (odlok in navodila) LOMO Trbovlje, ki so objavljeni v Uradnem listu LRS št. 21/53.

3. Da izplača stanovanjska uprava zasebnemu lastniku hiše, ki je vključena v stanovanjsko skupnost, pred razdelitvijo celotne najemnine (stanovanjske najemnine in najemnine od poslovnih prostorov) na sklade, na primer: od mesečne najemnine do 10.000 din — 10%, od 10.000 din do 20.000 din — 8%, in nad 20.000 din — 6%. Zasebni lastnik, ki uživa brezplačno stanovanje v svoji hiši, vključen v stanovanjsko skupnost, mora plačevati 50% od najemnine za njegovo stanovanje.

4. Da morajo gospodarske organizacije od hiš, ki niso vključene v stanovanjsko skupnost in ki dajejo poslovne prostore v najem, odvesti pričenši s 1. januarjem 1955 v sklad za zidanje stanovanjskih hiš, ki se vodi pod št. 6773 pri Narodni banki, 50% najemnine od poslovnih prostorov.

5. Da so dolžni plačati prispevek v sklad za zidanje sklade zasebni hišni lastniki in najemnodajalci oziroma od njih pooblaščen osebe, ne pa najemniki.

6. Da ima zasebni lastnik hiše, ki ni vključena v stanovanjsko skupnost in ki v njej stanuje, pravico do celotne stanovanjske najemnine.

7. Da morajo plačati najemniki najemnine za stanovanje in za poslovne prostore vnaprej, najpozneje do vsakega 5. v mesecu — hišni lastniki in najemnodajalci oziroma od njih pooblaščen osebe pa morajo odvesti določene prispevke v sklad za zidanje sklade vnaprej, najkasneje do vsakega 10. v mesecu.

8. Da lahko izrpaajo lastniki hiš, ki niso vključene v stanovanjsko skupnost, vsa še razpoložljiva sredstva dosežanega sklada za vzdrževanje hiš po

Več pomoči - več uspehov

Občni zbor nogometašev „Proletarca“ — potreben jim je trener — Spor z NK „Rudarjem“ končno rešen

Pred kratkim je bil v domu TVD »Partizana« v Zagorju redni letni občni zbor članov nogometne sekcije SD »Proletarca«. Od gostov sta se ga udeležila le zastopnik Celjske nogometne podzveze ter zastopnik NK in SD »Rudarja« iz Trbovelj, delegatov ostalih klubov — med njimi tudi SD »Svobode« v Kisovcu — pa iz nepojasnjenih vzrokov ni bilo. Na občni zbor sta prišla nadalje sekretar MK ZK Zagorje ter sekretar RK ZK Zagorje.

Poročilo o delu nogometne sekcije je podal njen predsednik tov. Mirko Barlič. Ta je med drugim omenil, da je za slabo uvrstitev nogometašev »Proletarca« v vzhodni skupini v republiški ligi več vzrokov: poškodbe renomiranih igralcev (Ogrinc, S. Praznik, Jere), odhod igralca Ocepka v JLA, težavno finančno stanje, slab odbor, nezdravi izpadi igralcev ter pomanjkanje mladih moči — mladih nogometašev v lanskem letu so igralci NK »Proletarca« odigrali skupno 58 tekem. Lignino moštvo se je udeležilo 23 prvenstvenih in 18 prijateljskih tekem, rezervno moštvo je odigralo tri prvenstvene in devet prijateljskih tekem, pionirji pa le vsega pet prvenstvenih tekem.

Znano je, da je lignino moštvo v jesenskem prvenstvenem tekmovanju zasedlo 7. mesto in si nabralo 8 točk ter razliko v golih 17:22 v korist nasprotnika. Moštvo je zmigalo proti »Nafitju«, »Aluminiju«, »Kovinarju« iz Štor in »Dravi« — izgubilo pa je tekme z velenjskim in trboveljskim »Rudarjem«, proti »Soboti«, »Bratstvu« in »Kovnarju« iz Maribora. Za Zagorjanj so na prvenstveni lestevici še »Kovinar« iz Štor, »Aluminij« in »Drava«. Z rednimi treningi in še z večjo požrvalnostjo in ljubeznijo do športa bi si zagorski nogometaši morda spomladi popravili mesto v lestevici, kar jim želimo tudi mi.

Rezervno moštvo je v pokalnem tekmovanju Celjske in Mariborske nogometne podzveze odigralo tri tekme, ostale pa prepuščajo p. f., ker ni bilo denarja! Moštvo je izgubilo terno proti mariborskemu »Kovinarju« in »Rudarju« iz Trbovelj, doseglo na odlično zmago proti »Zeleni« iz Maribora (5:2) — Pionirji pa so v prvenstvenem tekmovanju Zasavskega nogometnega centra odigrali pet prvenstvenih tekem, zaradi slabega vremena pa so nedokončani jesenski del tekmovanja morali odločiti do spomladi.

Taki so bili uspehi posameznih sekcij, lahko pa bi bili še boljši, če bi imeli pristojni organi nuditi več pomoči — tako v materialnem kot v moralnem oporju. Uradni predpisi, ki jih je izdal Ljudski odbor mestne občine Trbovlje do 1. septembra 1955, po tem terminu se bodo vsa sredstva dosežanega sklada za vzdrževanje hiš kolikor ne bodo izkoriščena, prenesla v sklad za zidanje stanovanjskih hiš.

9. Da se dobe vsa podrobnejša pooblastila po gornjem vprašanju pri Stanovanjski upravi v Trbovljah.

Trbovlje 26. januarja 1955
Stanovanjska uprava v Trbovljah

Treba bo še marsikaj storiti, da bo zagorski nogomet spet zablščal — kot je n. pr. lanske spomlad. Vsekakor pa je igralcem potreben sposoben trener, kajti brez njega bo zagorski nogomet ostal na dosežani višini, ali pa še celo nazadoval. Letos bo treba pričeti z vzgojo članov nogometne sekcije, zlasti pa mladine, ki jo bo treba v večji meri uvajati v sekcijo. Za tekmovanja je treba pripraviti vsaj tri pionirska moštva, prav tako bo treba usposobiti za tekme vsaj dve mladinski ekipi. Enako bo treba usposobiti čim več igralcev za nadomestno moštvo. Treba je zagotoviti množičnost v sekciji, saj je edino množičnost zanesljiv porok za doseg kvalitete.

Delo odbora lanske leto ni bilo zadovoljivo, saj je po odhodu bivšega predsednika ing. Ivana Vrečarja iz Zagorja ostalo vse delo na ramenih tov. Mirka Barliča, ki je bil v sekciji sam za vse, poleg tega pa se je moral ubadati še z gradnjo športnih objektov. Zato je razumljivo, da so se pokazale tudi posamezne pomanjkljivosti, ki pa jih je mogoče letos v celoti odpraviti.

V razpravi so na običnem zboru ponovno obravnavali vprašanje trenerja, načeli vprašanje previsokih dnevnic in honorarjev nogometnih sodnikov in službojučih delegatov. Postavili so celo vprašanje: če so igralci amaterji — zakaj potem ne bi bili še sodniki in službojuči delegati amaterji! Izražena je bila nadalje želja, da je treba v sekcijo vključiti čim več prostovoljnih delavcev, ker se le-ti lahko sekciji v veliko pomoč in moralno oporo. Sproženo je bilo prav tako vprašanje, zakaj nogometna sekcija SD »Svobode« v Kisovcu ne naveže prijateljskih odnosov z zagorskimi nogometaši. To je vprašanje, ki ga bo treba letos rešiti. Navzočje so enako postavili vprašanje, zakaj še ni bila preključena »dosmrtna prepoved igranja« nekemu bivšemu igralcu NK »Proletarca«. Tudi take in podobne probleme bo moral odbor letos rešiti.

Zastopnik Celjske nogometne podzveze je pozdravil občni zbor in želel zagorskim nogometašem v letošnjem letu čimveč uspehov.

Prav tako je pozdravil igralce in publiko, ki so najdiscipliniranejši v tekmovanju klubov vzhodne skupine republiške lige. Občni zbor je pozdravil tudi zastopnik trboveljskega »Rudarja« in zaželel Zagorjanom čimveč uspehov na zelenem polju.

Zagorskim nogometašem pa kilčemo: Z novim letom — k novim zmagam! R.

Z delovanjem „Svobode“ v Zgornjih Trbovljah smo lahko zadovoljni

(Nadaljevanje s 1. strani)

Med ostalimi sklepi je posebno važen ta, da se pod okriljem »Svobode II« ustanovi za Zg. Trbovlje ljudska knjižnica, saj prebivalstvo na tem sektorju trboveljske doline v povojnih letih najhitreje narašča. — Za izobraževanje članstva pa se je v društvu ustanovila posebna sekcija za ideološko delo med članstvom, ki bo skušala združiti kratka politična predavanja s prosvetnimi in družabnimi večerji in bo na ta način pritegnila k delu čimveč ljudi. Med bodočimi načrti tega delavnega društva je še postavitve otroškega igrišča in letnega kinematografa.

Zastopnik Glavnega odbora »Zveze Svobod Slovenije« tov. Miha Berčič je bil zadovoljen s poročili iz s potekom tega zanimivega običnega zbora. Dejal je med ostalim, da ves razvoj delavskih kulturnih društev dokazuje, da gre delavska kultura in prosveta nevdržno naprej. Drugače tudi ne more biti. Delavski razred je bil in ostane nosilec vsega naprednega družbenega dogajanja, saj je in ostane pribito, kakor lepo pravi ravno parola v dvorani tega Doma: »Nosilec kulture je delavski razred!« — ar.

Občni zbor ZB mesta Trbovlje

Mestni odbor Zveze borcev NOV v Trbovljah sporoča vsem svojim članom, da bo redni letni občni zbor organizacije v četrtek, 3. februarja, ob 17. uri v klubskih prostorih rezervnih oficirjev v Trbovljah.

Udeležba obvezna! — Na zbor vabi ODBOR

Naš obveščevalec

LJUDSKA UNIVERZA V TRBOVLJAH

naznanja da bo v četrtek, 3. februarja ob petih popoldne v dvorani Doma »Svobode II« predaval predsednik okrajnega sodišča v Trbovljah, tov. Roman Müller o izvršenih kaznivih dejanjih in o kaznovanih politiki okrajnega sodišča. — Vabljeni vsi!

Odbor.

OPOZORILO

Vse lastnike zgradb na območju LOMO Trbovlje opozarjamo, da takoj izobesijo na vidna mesta sezname hišnih stanovanalcev, ki so jih prejeli od LOMO Trbovlje. V sezname morajo vpisati vse stanovalce z navedbo rojstnih podatkov. Tako izpolnjene hišne sezname je najpozneje do 5. februarja izobesiti na vidna mesta, ker se bo po tem roku izvajala zadevna kontrola.

Kdor od lastnikov zgradb navedenih hišnih seznamov še ni prejel, naj jih takoj dvigne pri LOMO Trbovlje (soba št. 14, stanovanjski urad).

(Iz tajništva LOMO Trbovlje).

REZERVNI OFICIRJI MESTA TRBOVLJE!

Pododbor Združenja rezervnih oficirjev v Trbovljah vabi vse rezervne oficirje na strokovno, aktualno predavanje »Atomska orožja in osebna obramba«. Predaval bo inž. Franc Jenčič iz Trbovelj, in sicer v petek, 4. t. m., ob petih popoldne v klubskih prostorih. — Odbor.

OBVESTILO

Obveščamo vse člane Aerokluba Trbovlje, da bo v petek, 4. t. m., ob 6. uri zvečer članski sestanek.

Aeroklub Trbovlje

OBVESTILO

V četrtek, 3. februarja, bo v Domu SD »Rudarja« v Trbovljah šahovski brzoturnir za mesec februar. Začetek ob 17.30. Šahisti vabljeni!

Podjetje „Mehanika“ v Trbovljah

potrebuje administratorko, ki je večša strojepisja, po možnosti z znanjem stenografije, s srednješolsko izobrazbo.

Istočasno iščemo tudi več ključavničarjev. Plača po tarifnem pravilniku. Nastop službe takoj!

PREKLIC
Preključem besede, izrečene Alojziji Centrih. — Ladislav Radenšek, Hrastnik.

IZGUBLJENO
V noči od 27. na 28. januarja sem izgubil usnien rokavice na vrh Slačnika. Poštenega najditevalja prosim, da jih odda v uredništvu »Zasav. vestnika«.

ZAHVALA

Zahvaljujem se kolektivu in upravi Cementarne Trbovlje za vso pomoč ob smrti mojega moža.

JOZEFA HROVAT.

Obenem se zahvaljujem govornikom, darovalcem cvetja in vencev ter sosedem. Zaljubljen žena in hčerka ter sorodstvo.

TRGOVSKO PODJETJE

„Preskrba“, Trbovlje

obvešča cenjene potrošnike, da je opustilo poslovalnico »JUGOPLASTIKE« v Trbovljah. Odslej lahko kupujete tovrstno blago v poslovalnici »Delavski dom«.

Oglejte si izložbo v Delavskem domu!

Vedno sveža živila in vse ostalo blago v bogati izbiri in solidni postrežbi pa dobite v naših poslovalnicah:

„DELAŠKI DOM“, „TEREZIJA“ (POŽUN), „TEREZIJA“ (RAZBORŠEK), „RETJE“ (PRELOGAR) IN V BEVŠKEM

Vabi vas in se priporoča

kolektiv trgovskega podjetja „Preskrba“, Trbovlje